

עיני שראו כך. ולא על שלך ועל שלי שמחתי בלבכם, אלא על רבי אלעזר בנו אני שמח, שחשוב הוא לפני המלך הקדוש כאחד מאיתנו. קם ונש��ו. אמר רבי שמעון, אלעזר, קום בעמדך ואמר לפניו רboneך דברים שלו. קם רבי אלעזר.

פתח ואמר, מיכהו עמי זכר נא מה יען בליך מלך מואב וגוז. עמי, כמה רחמן הקדוש ברוך הוא על בניו. אף על גב שחתאו לפניו, כל דבריו באחבה אליהם באב אל בנו. חטא הבן לאביו - שב מדרכו, נזיך בו בדברים ולא מקבל. אמר אביו: אני רוצה לעשות לבני כמו שעשית עד היום. אם אלקנו - יחשש בראשו, הרי הפאב שלו אצל. אם אונף בו - דמותו משתנית. מה אעשה? אלא אלך ואתחנן אליו ואמור לו דברים רפאים כדי שלא יחטא. בה בכל המינים הולך הקדוש ברוך הוא בישראל. שורה אטם הילאה, ולא קבלו. נזיף בהם, ולא קבלו. אמר הקדוש ברוך הוא: אני רואה בך שbegal העמלוות שהילקתי אותך, הם חווישים בראשם. או, שהרוי מתווך בכם אני חושש, שפתוח (ישעה ט) בכל צרחות לוך. נופתוי בהם, השונתה דמותם, שפתוח (איכה ד) חזך משחוור פארם לא נפלו בחוץות. או, כשהסתכלתי בהם ולא נודע. בעת ATHNAN לפניהם תוך תחנונים. עמי מה עשית לך ומה הלאיתך. בגין ייחיד שלו, חביב נפשי, ראה מה עשית לך, השלטתי אותך על כל בני היכלי, השלטתי אותך על כל מלכי הרים. ואם עשית לך מעשים אחרים, ענה כי, אתה פheid bi.

כח. ולא על דייך ועל דייך כדי חדינה בלחדיה, אלא על רבי אלעזר ברנא קא חדינה, דחשייב אליו קמי מלכא קדישא כחד מינן. קם ונש��יה. אמר רבי שמעון, אלעזר קום בקיומה, ואימא לקמי מארך מלין דיליה. קם רבי אלעזר. (דף ר"ג ע"ב).

פתח ואמר (מיכה י) עמי זכר נא מה יעץ בליך מלך מואב וגוז. עמי, כמה קדשא בריך הוא אבא רחמן על בניו, אף על גב דחאבי גביה, כל מלאוי ברוחינו לגביהו, כאבא לגביה בריה. חטי בריה לגביה אבוי, אלקי ליה, כל פך דאלקי ליה לא תב מאראיה, נזיף ביה במילין ולא קביל. אמר אבוי, לא בעינא למעד לברי כמה דעבדנו עד יומא. אלו אלקייה יהא חשיש ברישיה, הכא כאבא דיליה גבאי, אהא נזיף ביה, הכא דיווקניה משפטניא, מה אעביד, אלא איזיל ואותנן לגביה, ואימא ליה מלין רביבין, בגין דלא יתעצב.

בן בכל זינין, איזיל קדשא בריך הוא בישראל. שארי עמהון אלקאה ולא קבילה. נזיף בהו, ולא קבילה. דבגין מלקיותא דלקיבא לוזן, אינון באברי, דבגין מלקיותא דלקיבא דלהוזן, חמשו ברישיהו. ווי, דהא מגו באבא דלהוזן, חיששנא אנא. דכטיב, (ישעה ט) בכל צרחות לוך. נזיפנא בהו, אשטנא דייקנא דלהוזן, דכטיב, (איכה ד) חזך משחוור פארם לא נפלו בחוץות. ווי כד אסטכלית בהו, ולא אשטמא. השטא, אהא מתחננא לגביהו גו תחנונים. עמי מה עשית לך ומה הלאיתך. ברוי ייחדרה דילוי, חביבא דנספ羞, חממי מה עבדית לך, שליטית לך על כל בני היכלי, שליטית לך על כל מלכין דעתמא, ואי עבדית לך עובדין אחראין, ענה כי, אנטה הו סheid bi.